

การเปิดเผยข้อมูลการสอบสวนทางวินัย

เรื่องนี้เป็นกรณีการอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย กรณีถูกลงโทษไล่ออก มาดูว่าจะเปิดเผยได้หรือไม่ อย่างไร

นางปิยะฉัตร เจ้าหน้าที่ของกรมการสินค้าพิเศษ ถูกลงโทษทางวินัยให้ไล่ออก มีความประสงค์ขอเอกสารในสำนวนการสอบสวนของตนเอง จากกรมการสินค้าพิเศษ เพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งไล่ออก ๒ รายการ คือ สรุปลำนวนการสอบสวนพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด และรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด โดยกรมการสินค้าพิเศษ ได้เปิดเผยเฉพาะสรุปรายงานผลการสอบสวนและบันทึกถ้อยคำของผู้ที่ยินยอมเปิดเผย ส่วนรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงไม่เปิดเผยให้ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นางปิยะฉัตรจึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยสรุปว่า ตามที่นางปิยะฉัตร อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายงานสอบสวนข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ซึ่งประกอบด้วย รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน บันทึกถ้อยคำพยานในรายงานสอบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งคณะกรรมการสอบสวน ได้รายงานผลการสอบสวนต่อกรมการสินค้าพิเศษ และกรมการสินค้าพิเศษได้พิจารณาแล้วเห็นว่า นางปิยะฉัตรกระทำผิดจริง จึงมีคำสั่งลงโทษให้ไล่ออก การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับนางปิยะฉัตรเป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัยจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสีย ควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ในการปกป้องสิทธิ ทั้งการเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่กรมการสินค้าพิเศษ แม้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง เห็นควรให้เปิดเผยรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง และรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน โดยให้ปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ไม่ได้ให้ความยินยอมในการเปิดเผย ได้แก่ คำนำหน้านาม ชื่อ - สกุล ของพยานผู้ให้ถ้อยคำ ในส่วนของพยานผู้ยินยอมให้เปิดเผย สามารถเปิดเผยให้นางปิยะฉัตรทราบได้ ส่วนบันทึกการให้ถ้อยคำของพยานที่เขียนด้วยลายมือ และไม่ยินยอมให้เปิดเผย ให้จัดพิมพ์ข้อความดังกล่าวให้ตรงกับต้นฉบับก่อนเปิดเผยให้นางปิยะฉัตร เนื่องจากการเปิดเผยดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลนั้น ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ ให้ปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ได้แก่ คำนำหน้านาม ชื่อ - สกุล อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ ที่อยู่ ลายมือชื่อของพยานผู้ให้ถ้อยคำ ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลอื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

มีข้อสงสัยการปฏิบัติและใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ - ๗๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๓๖๑/๒๕๖๘)

นายอาทิตย์ จรจรัส นักประชาสัมพันธ์ปฏิบัติการ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

